

[Niels Helveg Petersen]

slagets baggrund, og det er forslaget hele grundlag.

Vi har endvidere den bestemte opfattelse, at en lovgivning, der sikrer de ansatte en sådan andel i de værdier, der skabes i virksomhederne, vil komme, at tiden er ved at modnes for en sådan lovgivning, og vi glæder os over, at vores forslag nu kan indgå i den videre diskussion og det videre arbejde med disse ting.

Der foreligger jo nu en betænkning om lønmodtagernes medejendomsret. Betænkningen stiller ikke bestemte forslag, den analyserer problemerne, påviser, hvilke problemer sagen rejser, og gør det derfor muligt for regeringen, for regeringspartierne og for andre partier på et langt bedre grundlag end hidtil nu at overveje, hvorledes det enkelte parti vil gribe dette spørgsmål an. Men jeg vil gerne slå fast: lovgivning på dette område vil komme i Danmark, således som den enten er kommet eller er på vej til at komme det i andre lande.

Det er der en lang række gode grunde til, først og fremmest den, at hvis man skal gøre sig håb om at forlange af lønmodtagerne en udvikling i lønomkostningerne, som er i overensstemmelse med de økonomiske muligheder, der er i en periode med lav vækst, vil det være pinende nødvendigt at kunne sige til lønmodtagerne: ja men den ekstra indsats, I gør, og som skaber værdierne i virksomhederne, er også noget, I får glæde af.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger til de enkelte indlæg, der har været.

Arbejdsministeren svagede sig virtuost fra anvendelsen af ordet »vi« til anvendelsen af ordet »jeg«, og det var lidt svært at følge undertiden, hvad der var »vi«, og hvad der var »jeg«. Jeg går ud fra, at når det var »vi«, var det på regeringens vegne, og når det var »jeg«, var det måske ikke helt sikkert, at det var det.

Om de enkelte punkter vil jeg sige, at jeg glædede mig over, at arbejdsministeren på regeringens vegne så klart gav tilsagn om, at vi snart kan forvente, at reglerne om medbestemmelse for offentligt ansatte forbedres. Jeg er enig med hr. Palle Simonsen, når han siger, at det offentlige arbejdsområde desværre udmærker sig ved ikke at være et foregangsområde, når det drejer sig om medbestemmelse. Det offentlige område har meget

at lære af den private sektor, og det er ikke tilfredsstillende, at man i den offentlige sektor, som man har gjort det hidtil, alene trækker i hælene på, hvad man aftaler på det private arbejdsmarked. Vi må se at komme videre for det offentlige arbejdsmarked, og jeg glæder mig over den tilkendegivelse, der kom fra ministeren af, at regeringen er indstillet på at gå den vej.

Lad mig så gøre den bemærkning om det historiske perspektiv i, at det radikale venstre nu foreslår at udstrække en ordning, der er gældende for LOs og Dansk Arbejdsgiverforenings område, til hele arbejdsmarkedet, at det er da i hvert fald en gentagelse af historien. Det har vi gjort ved adskillige lejligheder, og mit parti har i hvert fald medvirket til at gøre det ved adskillige lejligheder, hvilket arbejdsministerens parti som bekendt også har, så indvendingen imod at udstrække samarbejdsudvalgsaftaleordningen til den øvrige del af det private arbejdsmarked kan jeg ærlig talt ikke rigtig tage alvorligt. Meningen med dette forslag skulle være at sikre som et minimum også de dele af arbejdsmarkedet, der ikke var under hovedaftalen, rimelige samarbejdsbestemmelser, og det tror jeg fortsat der er behov for, men jeg ser frem til, at man i udvalget kan drøfte disse ting og se, om ikke det skulle være muligt at finde frem til et eller andet fælles grundlag, som kunne danne grundlag for det videre arbejde fra folketingets side i denne sag.

Om medejeforslaget sagde arbejdsministeren, at han havde en positiv holdning til intentionerne i forslaget, og arbejdsministeren konstaterede, at der i folketinget ville være et flertal, som faktisk stod bag intentionerne i vort medejeforslag. Det er jeg da glad for at få konstateret fra regeringens side, og jeg tror, det er rigtigt. Jeg tror, det er rigtigt, at der er en stigende erkendelse blandt folketingets partier af, at det vil være nødvendigt at sikre de ansatte en andel i de værdier, der skabes i virksomhederne, og det er jo hovedintentionen i dette forslag. Derfor glæder det mig, at arbejdsministeren kunne konstatere, at der nok ville være et flertal i salen for at gennemføre intentionerne i dette forslag. Så vil jeg da godt føje til, at det er da ganske oplagt, at der er en lang række tekniske problemer med at gennemføre lovgivningen, som er uafklaret også efter betænkningens